

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Ловеч, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА
ИГНАТОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ СТ. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА П. ЙОРДАНОВА ИГНАТОВА
Гражданско дело № 20214310100864 по описа за 2021 година

Установителен иск с правно основание чл. 21 от СК от 1985 г. /отм./ и евентуален иск за делба.

Постъпила е искова молба от АЛ. ИВ. Ц. от гр. Л., чрез пълномощник адв. И.К., срещу ИВ. СТ. Ц. от с. А., в която се твърди, че страните сключили граждански брак на *** г., който бил прекратен с Решение № 266/21.04.2003 г. по гр.д.№ 260/2001 г. на РС-Ловеч, по взаимно съгласие. След сключването на гражданския брак, предвид обстоятелството, че от предходен брак ищецът имал родени две деца – П.А. Ц., родена през *** г., и Н.А. Ц., родена през *** г., чиято майка А.Н. Ц. е починала на *** г., а ответницата също имала две деца от предходен брак, се посочва, че Общински народен съвет – Л. е предоставил на ищеца общинско жилище за закупуване – недвижим имот: дворно място, цялото от 438 кв.м., съставляващо парцел XXXI, планоснимачен номер 631 и 632, квартал 37, по регулационния план на гр. Л., заедно с построените в него масивна жилищна сграда от 52 кв.м., лятна кухня, стопанска постройка, а към момента представляващ поземлен имот с идентификатор № 43476.315.631, с адрес гр. Л., общ. Л., обл. Ловеч по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.06.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Л., ул. „Сергей Румянцев" № 2, площ: 394 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване, ведно със сградите, които попадат върху имота: сграда с идентификатор 43476.315.631.1, застроена площ - 66 кв.м., брой етажи - 1, предназначение -

жилищна сграда - еднофамилна, сграда с идентификатор 43476.315.631.2, застроена площ - 32 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, сграда с идентификатор 43476.315.631.3, застроена площ - 29 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - жилищна сграда - еднофамилна и сграда с идентификатор 43476.315.631.4, застроена площ - 34 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, съгласно скица на поземлен имот № 15-481997-07.05.2021 г. на СГКК - Ловеч, срещу заплащане от приобретателя на Общински народен съвет на определената продажна цена в размер на 15 590 лева.

Твърди се, че имотът е закупен на 03.04.1989 г., след изтеглен заем от ДСК от ищеца, както и с отпуснат младоженчески заем на семейството. От нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот чрез Общински народен съвет № 93, том II, дело № 521/89 г. при РС-Ловеч било видно, че продажната цена е платена с внесена напълно такса в ДСК с квитанция № 706/8 от 28.08.1988 г. и вносна бележка № 214/29.08.1988 г., контр. № 705/17.

Ищецът признава, че имотът е закупен след сключване на гражданския брак, но твърди, че ответницата няма принос и участие в придобиването на процесния имот. Посочва, че след смъртта на първата му съпруга А.Н. Ц., дъщерите му П.А. Ц. и Н.А. Ц., които по това време били непълнолетни, получавали наследствена пенсия от държавата, която се превеждала в открити сметки на името на децата в ДСК.

Ищецът твърди, че жилищният заем за придобития по време на брака имот е погасяван само от него, като ответницата не е работила през този период, защото се е грижила за роденото от брака им дете И.А. Ц., роден на *** г. Ищецът посочва, че видно от трудова книжка № 17702, през процесния период е работил в БДЖ – гара Л. като стрелочник и описва размерите на получаваната от него заплата в периода от 1989 г. до 1995 г.

Посочва още, че с оглед растящата инфлация, на 20.04.1995 г. /видно от удостоверение № 75/20.04.1995 г. на ДСК-Л./ е изтеглил от детски книжки на 08.02.1995 г. сумата от 7588 лева от сметката на дъщеря си П. Ц. и сумата в размер на 10 000 лева от детския влог на Н. Ц., като внесъл тези суми по жилищния заем и новобрачния заем, както с тези суми били погасени изцяло и двата заема, отпуснати с цел закупуване на жилището.

С оглед гореизложеното, ищецът оспорва равен семеен принос при закупуване на жилището и счита, че придобитият имот е трансформиран в негово лично имущество. Твърди също, че след развода им с ответницата, тя напуснала жилището в гр. Л. и заживяла с друг мъж от 2001 г., като от тогава до настоящия момент не е ползвала имота, не го е поддържала и не се е интересувала от него по никакъв начин, а всички подобрения в имота от 1989 г., който при закупуването му бил в окаяно състояние, били извършвани от ищеца до настоящия момент.

Ищецът посочва, че от 12.09.2012 г. и към настоящия момент той живее със съпругата си Г.Р. Ц., която също допринасяла за облагородяването на имота през последните почти 10 години.

Признава, че на 29.04.2021 г. получил доброволна покана от ответницата, с която тя

претендирала да си осигури достъп до процесния имот.

Въз основа на изложеното, ищецът счита, че са налице изцяло предпоставките за установяване на пълна трансформация на лично имущество и процесният имот е изцяло лична негова собственост, като ответницата неоснователно претендира да ѝ бъде осигурен достъп до този имот.

В случай, че съдът прецени, че не е налице пълна, а частична трансформация на лично имущество или че не е налице такава, ищецът заявява, че предявява иск за делба на процесния имот, като счита, че съотношението на дяловете следва да бъде 9/10 за него и 1/10 за ответницата.

Ищецът моли за постановяване на решение, с което да се признае за установено в отношенията между него и ответницата, че придобитото по време на брака им недвижимо имущество: описаният по-горе имот – дворно място /поземлен имот/, заедно със сградите, които попадат върху имота, са негова лична собственост, поради пълна трансформация на негово лично имущество - наследствени пенсии на П.А. Ц. и Н.А. Ц. и лични спестявания. Ищецът моли, при условията на евентуалност, да бъде допусната делба между него и ответницата ИВ. СТ. Ц., на гореописания имот, при квоти 9/10 - за ищеца и 1/10 - за ответницата.

Претендира присъждане и на направените съдебно-деловодни разноски.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор от ответницата, чрез пълномощник адвокат Л.И., с който оспорва предявения установителен иск за пълна трансформация на лично имущество. Изложени са съображения, основани на нормите на чл. 21 ал. 1 и ал. 3 от СК /отм./, че процесният имот е придобит в резултат на съвместен принос. Относно предявения евентуален иск за делба, е изразено становище, че след влизане в сила на бракоразводното решение съществувалата СИО се е трансформирала в обикновена дялова съсобственост, при равни права за страните, която съществува и към днешна дата по отношение на имота, като същият следва да бъде допуснат до делба при равни права на страните в процеса.

В съдебно заседание ищецът не се явява, а се представлява от пълномощника си адв. И.К., която поддържа исковата молба и моли да бъде уважена, като в представена писмена защита развива съображения, че предявеният установителен иск е изцяло доказан. Поддържа и предявения в условията на евентуалност иск за делба на процесния имот при посочените в исковата молба квоти. Моли за присъждане и на разноските по делото, съгласно изложен списък в съдебното заседание в хода по същество.

Ответницата се явява лично и моли за отхвърляне на установителния иск за собственост, като излага съображения, че имотът е общ между нея и ищеца, придобит в резултат на съвместен принос.

От приложените по делото писмени доказателства, от гласните доказателства, чрез показанията на разпитаните свидетели В.И.В. и К.К.Г., както и от доводите и становищата на страните, всички, преценени поотделно и в съвкупност, съдът приема за установено

следното:

Страните по делото – АЛ. ИВ. Ц. и ИВ. СТ. Ц. са сключили граждански брак на *** г., който е прекратен чрез развод по взаимно съгласие с влязло в сила решение от 2003 г. по гр.дело № 260/2001 г. на Районен съд-Ловеч. Съгласно утвърденото с решението споразумение, упражняването на родителските права върху детето на страните И.А. Ц., роден на *** г., е предоставено на майката ИВ. СТ. Ц.. В утвърденото от съда споразумение е посочено също, че съпрузите имат придобит по време на брака недвижим имот, находящ се в гр. Л., Ловешка област, представляващ: дворно място, цялото от 438 кв.м., съставляващо парцел XXXI, пл.№ 631 и 632 в кв. 37 по регулационния план на гр. Л., ведно с построените в него масивна жилищна сграда, лятна кухня, други стопански постройки, подобрения и трайни насаждения, който имот ще бъде поделен от страните в отделно производство след прекратяване на брака.

Именно този имот е предмет на предявения положителен установителен иск в настоящото производство със заявена от ищеца претенция, че имотът е негова изключителна собственост.

От приложения Нотариален акт за покупка на недвижим имот чрез Общински народен съвет № 93, том II, дело № 521/1989 г. на Ловешкия районен съд, се установява, че на 03.04.1989 г., страните ИВ. СТ. Ц. и АЛ. ИВ. Ц. са били определени за купувачи и закупили по време на брака си процесния недвижим имот: дворно място, цялото от 438 кв.метра, съставляващо парцел XXXI, пл.№ 631 и 632 в кв. 37 по регулационния план на гр. Л., заедно с построените в него масивна жилищна сграда от 52 кв.метра, лятна кухня, стопански постройки, подобрения и насаждения, срещу заплащане на определената от председателя на Общинския народен съвет продажна цена в размер на 15 590.00 лева, която сума купувачите са внесли напълно в „ДСК“ с квитанция № 706/8 от 28.08.1988 г. и вносна бележка № 214/29.08.1988 г., контр. № 705/17.

Безспорно е по делото, че средствата за това придобиване на имота са били осигурени с банков заем, който е бил изтеглен от ищеца от „Държавна спестовна каса“ /„ДСК“/, като на семейството е бил отпуснат от „ДСК“ и т.нар. новобрачен /младоженчески/ заем.

Към момента на сключването на брака с ответницата, ищецът е имал родени от предходния си брак две деца – П.А. Ц., родена *** г., и Н.А. Ц., родена *** г., чиято майка А.Н. Ц. е починала на *** г.

Не се спори, че след смъртта на майката двете деца са имали открити детски влогове, по които са постъпвали суми от определената им наследствена пенсия.

Видно от приложеното удостоверение № 75/20.04.1995 г. на „ДСК“-Л., ищецът е изтеглил от детската книжка на дъщеря си П. Ц. сумата 7588 лева, а от книжката на дъщеря си Н. Ц. - сумата 10 000 лева и внесъл тези суми по жилищния заем и новобрачния заем за погашение. Не се спори, че са погасени изцяло и двата заема, отпуснати с цел закупуване на жилището.

Установява се, че от съвместното си съжителство, преди да сключат брак /*** г./, страните имат родено дете – И.А. Ц., роден на *** г.

В периода от закупуването на имота през 1989 г. и двете страни са работили и получавали трудови възнаграждения. В периода 1989 г. -1995 г. ищецът е работил като стрелочник към БДЖ-ЖП гара - Л. /видно от приложените копия от трудова книжка/.

Ответницата в периода от 1989 г. до 01.11.1992 г., е работила като перачка към Дом за деца в гр. Л., а от 01.12.1992 г. до 01.07.1993 г. е била регистрирана като безработна. През 1994 г. е работила два месеца, а през 1996 г. отново е била регистрирана като безработна /видно от приложените копия от трудовата ѝ книжка с № 774/.

Не се спори, че общото на страните дете – И.А. Ц., още в ранна детска възраст е бил блъснат от автомобил и е получил заболяване „шизофрения“, диагностицирано на 10.01.1999 г. Това е видно от представеното Експертно решение на ТЕЛК към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“ ЕАД-Плевен № 1533/096/30.05.2017 г. за преосвидетелстване на лицето, което е с 95 % трайно намалена работоспособност с чужда помощ пожизнено.

По делото са допуснати и гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели, ангажирани от ответницата. Съдът намира за неоснователно възражението в писмената защита на процесуалния представител на ищеца за настъпила преклузия по отношение на тези доказателства, както и по отношение на обсъдените по-горе писмени доказателства за полаган труд от ответницата, тъй като въпросните доказателства са допуснати след предоставена възможност на ответницата, на основание чл. 146 ал. 3 от ГПК, да изложи становище във връзка с доклада по делото и дадените ѝ указания, като тя е предприела съответните процесуални действия в определения ѝ от съда едноседмичен срок.

Свидетелят В.В. заяви, че живее в с. А., общ. Левски, но познава страните, тъй като е учил в гр. Л. и знае къщата, в която са живеели, докато са били заедно. Въпреки че само няколко месеца е живял в Л., около 1990 г., свидетелят е имал впечатления, че и двете страни в този период са ходели на работа. Знае, че ищецът има две деца от предишния си брак, за които И. /ответницата/ се е грижила в процесната къща. Знае също, че синът на страните – И. е болен от малък и единствено И. се грижи за него, като двамата живеят в с. А..

Свидетелят Г. е първи братовчед на ответницата и живее в с. А.. От показанията му, които се основават на негови лични впечатления от живота на страните, се установи, че след като са сключили брак, страните са купили процесния имот в гр. Л. и са живели в него, като И. се е грижила както за двете дъщери на А. от предходния му брак, така и за общия им син И., който като дете е получил психични отклонения след като бил блъснат от лек автомобил. Когато купили къщата двамата съпрузи работели – А. работел на ЖП-гарата в Л. като стрелочник, а И. работела в Детски дом. Пред свидетеля и двамата казвали, че са си купили къща. Свидетелят заяви, че в този период им е ходил на гости в къщата и е останал с впечатления, че И. се е грижела добре за домакинството, подредено било и го посрещали много хубаво.

Съдът съобразява показанията на разпитаните свидетели като последователни и логични, отчитайки и възможната заинтересованост на втория свидетел като близък роднина на ответницата, съгласно чл. 172 от ГПК, но ги намира за безпротиворечиви, съответстващи и на останалите доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът е сезиран с установителен иск за пълна трансформация на лично имущество с правно основание чл. 21 ал. 1 от СК от 1985 г. /отм./, относно недвижим имот, находящ се в гр. Л., ***, евентуално частична трансформация на лично имущество и делба на имота при квоти 9/10 за ищеца и 1/10 – за ответницата.

Следва да се отбележи, че правната квалификация на така предявения установителен иск е по чл. 21 ал. 1 от СК от 1985 г. /отм./, тъй като бракът на страните не е заварен от новия СК от 2009 г. и е прекратен при действието на отменения СК от 1985 г.

С исковете за пълна или частична трансформация в резултат на вложени лични средства по [чл. 21, ал. 1](#) или [ал. 2 СК](#) от 1985 /отм./, е уредено правото да се признае лична, индивидуална собственост на някой от бившите съпрузи изцяло или отчасти по отношение на недвижим имот, придобит в режим на съпружеска имуществена общност според презумпцията на [чл. 19, ал. 1 СК](#) от 1985 г., поради вложени в придобиването на съответния недвижим имот изцяло или отчасти лични средства, т.е. такива по смисъла на [чл. 20 СК](#) от 1985 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 19 ал. 1 от СК от 1985 г., вещите и правата върху вещи, както и паричните влогове, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Според ал. 2 на чл. 19, съвместният принос на съпрузите може да се изрази във влагането на средства и труд, в грижи за децата и работа в домакинството. В чл. 19 ал. 3 е въведена оборимата презумпция, че съвместният принос се предполага до доказване на противното.

Следователно, за успешното провеждане на предявения установителен иск за пълна, респ. частична трансформация на лично имущество, ищецът следва да докаже, че средствата, вложени за придобиването на имота, имат изцяло или отчасти личен произход по смисъла на разпоредбата на чл. 20 ал. 1 от СК от 85 г., според която вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити преди брака, както и вещите, правата върху вещи и паричните влогове, придобити през време на брака по наследство и по дарение, принадлежат на съпруга, който ги е придобил.

Изцяло в тежест на ищеца е да обори презумпцията на [чл. 19 ал. 3 от СК](#) от 1985 г. /отм./, като същият следва при условията на пълно и главно доказване, да установи влагането на твърдените лични средства в придобиването на процесния имот, респ., че средствата за погасяване на банковите заеми във връзка с придобиването на имота, са били изцяло негови лични средства.

Както се посочи по-горе, безспорен факт по делото е, че средствата за закупуване на процесния имот, придобит през време на брака, са били осигурени с два банкови заема от

„ДСК“ – единият, изтеглен от ищеца, а другият – отпуснат на семейството като „новобрачен“ заем.

Според действащото правило на чл. 25 ал. 2 от СК от 1985 г., аналогично на чл. 32 ал. 2 от сега действащия СК от 2009 г., за задължения, които единият или двамата съпрузи са поели за задоволяване нужди на семейството, те отговарят солидарно. Установената практика на ВКС по приложението на това правило е непротиворечива. Приема се, че придобитото имущество по време на брака става съпружеска имуществена общност, когато е заплатено със средства от кредит, теглен от един или от двамата съпрузи, независимо от това кой и с какви средства е погасявал този кредит. В този смисъл са например Решение № 929 от 02.10.2000 г. по гр. д. № 373/2000 г. на ВКС, II г. о.; Решение № 189 от 28.03.2002 г. по гр. д. № 580/2001 г. на ВКС, I г. о.; Решение № 904 от 02.10.2008 г. по гр. д. № 3167/2007 г. на ВКС, I г. о.; мотивите към т. 4 на ТР № 5/29.12.2014 г. по тълк.д. № 5/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

От изложеното следва, че дори и погасяването на двата банкови заема да е извършено със средства от спестовните книжки на децата на ищеца от предходния му брак, това не води до извод за трансформация на негово лично имущество по смисъла на [чл. 21 СК](#) /отм./.

Освен това, следва да се подчертае, че за да се признае личен дял на основание [чл. 21, ал. 1](#) или [2 СК](#) /отм./ на някой от бившите съпрузи в придобитата по време на брака вещ, трябва да е налице влягане на лични средства и това влягане следва да е налице към момента на придобиване на правото на собственост според конкретния придобивен способ /в т.см. Решение № 355/09.01.2012 г. по гр. д. № 430/2011 г. на ВКС, II г.о./. В настоящия случай от съдържанието на самия нотариален акт за покупка на недвижим имот чрез Общински народен съвет от 03.04.1989 г., е видно, че определената продажна цена в размер на 15 590.00 лева, купувачите /двете страни по делото/ са внесли напълно в „ДСК“ с квитанция от 28.08.1988 г. и вносна бележка от 29.08.1988 г. Следователно, дори и да се приеме, че впоследствие през 1995 г., както се твърди от ищеца, че той е изтеглил от спестовните книжки на децата си от предходния му брак суми за погасяване на банковите заеми, това не води до извод за наличието на трансформация по [чл. 21 СК](#) от 1985 г. /отм./ в негова полза, тъй като сумите не са вложени пряко за закупуване на процесния имот като продажна цена, а с тях е погасяван заем.

От друга страна, ответницата ангажира писмени и гласни доказателства, доказващи съвместния ѝ принос по смисъла на чл. 19 ал. 2 от СК /отм./, тъй като към момента на придобиването на имота тя е работила и получавала трудово възнаграждение, полагала е грижи не само за общото им с ищеца дете, но и за заварените две деца на ищеца от предишния му брак, грижила се е за домакинството.

От всичко изложено до тук съдът приема, че ищецът, чиято е била тежестта на доказване, не е осъществил пълно обратно и главно доказване, че е вложил при закупуването на процесния имот само свои лични, извънсемейни средства, включително такива, които произхождат от негови лични спестявания от преди брака, т.е. той не успя да опровергае презумпцията за придобиване на имота в резултат на съвместен принос. Ето защо,

предявеният установителен иск с правно основание чл. 21 ал. 1 от СК от 1985 г. /отм./ за признаване за установено, че процесният имот е лична собственост на ищеца, поради пълна или частична трансформация на негово лично имущество, е изцяло неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на процеса относно главния иск, съдът следва да разгледа предявения в условията на евентуалност иск по чл. 34 ал. 1 от ЗС, за делба на същия имот.

Установи се по делото, че процесният недвижим имот е придобит от страните в режим на съпружеска имуществена общност.

Както се посочи по-горе, презумпцията за съвместен принос по чл. 19 ал. 3 от СК /отм./, аналогична на чл. 21 ал. 3 от сега действащия СК от 2009 г., не беше оборена.

С развода на страните по силата на влязло в сила съдебно решение от 2003 г., съпружеската имуществена общност е била прекратена /арг. от [чл. 27 ал. 1 СК](#) /нов/ съответно [чл. 26 ал. 1, пр. 2 СК](#) /отм./. Съгласно разпоредбата на [чл. 28 СК](#) /нов/ съответно [чл. 27 СК](#) /отм./, при прекратяване на имуществената общност дяловете на съпрузите са равни. При това положение бившите съпрузи притежават по 1/2 ид. част от процесния недвижим имот.

С оглед на изложеното, следва да се допусне съдебна делба между страните по делото по отношение на имота, като от същия се образуват два равни дяла – по един за всяка от страните.

По разносните съдът ще се произнесе във втората фаза на съдебната делба – фазата по извършването ѝ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, предявения от АЛ. ИВ. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. Л., общ. Л., обл. Ловеч, ***, срещу ИВ. СТ. Ц., ЕГН *****, с адрес: с. А., ***, иск с правно основание чл. 21 ал. 1 от СК от 1985 г. /отм./, за признаване за установено, че придобитият по време на брака им недвижим имот: дворно място, цялото от 438 кв.м., съставляващо парцел XXXI, планоснимачен номер 631 и 632, квартал 37, по регулационния план на гр. Л., заедно с построените в него масивна жилищна сграда от 52 кв.м., лятна кухня, стопанска постройка, а към момента представляващ поземлен имот с идентификатор № 43476.315.631, с адрес: гр. Л., общ. Л., обл. Ловеч по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.06.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Л., ул. „Сергей Румянцев“ № 2, площ: 394 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/, при съседи: имоти 43476.315.633, 43476.315.632, 43476.315.2000, 43476.315.2041, 43476.315.630, ведно със сградите, които попадат върху имота: сграда с идентификатор 43476.315.631.1, застроена площ - 66 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - жилищна сграда

- еднофамилна, сграда с идентификатор 43476.315.631.2, застроена площ - 32 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, сграда с идентификатор 43476.315.631.3, застроена площ - 29 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - жилищна сграда - еднофамилна и сграда с идентификатор 43476.315.631.4, застроена площ - 34 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, е лична собственост на ищеца АЛ. ИВ. Ц. поради пълна или частична трансформация на негово лично имущество.

ДОПУСКА ДА СЕ ИЗВЪРШИ ДЕЛБА между АЛ. ИВ. Ц., ЕГН *****, с адрес: гр. Л., общ. Л., ***, и ИВ. СТ. Ц., ЕГН *****, с адрес: с. А., ***, на горепосочения съсобствен между тях недвижим имот, индивидуализиран по действащите кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Л., а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 43476.315.631, с адрес: гр. Л., общ. Л., обл. Ловеч по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.06.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: гр. Л., ул. „Сергей Румянцев" № 2, площ: 394 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване /до 10 м/, номер по предходен план: 631, квартал: 37, парцел: XXXI, при съседи: имоти 43476.315.633, 43476.315.632, 43476.315.2000, 43476.315.2041, 43476.315.630, ведно със сградите, които попадат върху имота: сграда с идентификатор 43476.315.631.1, застроена площ - 66 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - жилищна сграда - еднофамилна, сграда с идентификатор 43476.315.631.2, застроена площ - 32 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, сграда с идентификатор 43476.315.631.3, застроена площ - 29 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - жилищна сграда - еднофамилна и сграда с идентификатор 43476.315.631.4, застроена площ - 34 кв.м., брой етажи - 1, предназначение - селскостопанска сграда, като от така описания делбен имот се образуват **ДВА РАВНИ ДЯЛА:**

- за АЛ. ИВ. Ц. - ЕДИН ДЯЛ;

- за ИВ. СТ. Ц. - ЕДИН ДЯЛ.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____